

INGEZONDEN.

UIT DE ANNALEN DER ONVOLDANE MENSCHHEID.

Waarom voldoet de critische natuurwetenschappelijke geneeskunde niet aan zoo-veel menschen?

Er is naar ik meen, op deze vraag, ontleend aan het slotartikel van prof. VAN RIJNBERK over de menschelijke onvoldaanheid, te antwoorden: een deel der geneesheeren, wellicht in Amerika meer dan bij ons, bevindt zich in een toestand van onevenwichtige ontwikkeling wat hun geneeskundige vorming aangaat. Of, juister uitgedrukt naar de oorzaak, er is een tijdvak geweest, dat ook nu nog niet voorbij is, dat het universitair geneeskundig onderwijs eenzijdig was in zijn opvatting. De grootsche ontdekkingen, de stof betreffende, deden ons, in onze bewondering, vergeten, dat er in den mensch nog heel andere machten leven, die zich met geen enkel instrument laten aantoonen, veel minder onderzoeken. Deze eenzijdigheid laat zich eindelijk, dertig en veertig jaar later, op lastige wijze gelden.

Tegenover de langs allerlei wegen naar diepere waarden tastende menschen, staan wij met al onze onderzoeken en al onze operaties nog onvolledig toegerust zoodra die menschen onze hulp inroepen. De onvolledigheid dier toerusting kunnen wij niet wegnemen door te trachten onze zieken te veranderen; ook niet door te verlangen, dat de tegenwoordige artsen plotseling zullen verstaan, hetgeen zij nimmer als belangrijk leerden kennen; maar wel door er op aan te dringen, dat het universitair geneeskundig onderwijs zal voortgaan, gelijk het hier en daar reeds is begonnen, in den mensch naast de stof ook den geest te behandelen.

Maakt dat onderwijs wat philosophischer en wat historischer, dan zullen de komende artsen minder over onvermogen, hun patiënten te voldoen, hebben te klagen.

Middelburg, 28 December 1926.

D. SCHOUTE.

Met SCHOUTE ben ik het volkomen eens, en het geneesmiddel, dat niet voor dit, maar voor het volgend geslacht redding kan brengen, is eenvoudig, zij het ook drievoudig: 1°. het invoeren van een college logica en kennisleer voor de studenten in de geneeskunde; 2°. het toevoegen van een leerstoel voor proef-ondervindelijke normale psychologie aan de geneeskundige faculteiten; en 3°. het instellen van een leerstoel voor de geschiedenis der natuurwetenschappen en der geneeskunde aan de natuurphilosophische of geneeskundige faculteit.

Amsterdam, Januari 1927

G. VAN RIJNBERK.

ERFELIJKHEIDSONDERZOEK.

Het moge een niet-geneeskundige toegestaan zijn, in dit *Tijdschrift* kort te antwoorden op een allerzonderlingsten aanval, onder bovenstaanden titel (1926, II, no. 24, bldz. 2685), door dr. I. VRIESENDORP gedaan op de genetische wetenschap.

Naar aanleiding van een door den schrijver vermeld geval van polydactylie beklagt dr. VRIESENDORP zich erover, dat de genetici de artsen „in een stemming trachten te brengen, om te gelooven, dat ziekten of gebreken kunnen worden toegeschreven aan een gen, dat de tekortkomer méér zou hebben dan een normaal mensch”. Ik maak uit zijn bewering op, dat hij niet kan aannemen, dat een erfelijk gebrek veroorzaakt kan worden door een factor, die zich gedraagt als een dominante factor. Aan het eind van zijn stuk komt dat nog duidelijker uit; het is trouwens voor hen, die VRIESENDORP's vroegere uitingen kennen, geen geheim, dat hij een eigen theorie er op na houdt, volgens welke factoren, die zich bij de overerving als dominanten gedragen, ook physiologisch een „dominanten”, d. w. z. overheerschenden invloed op het uiterlijk van de nakomelingen moeten hebben.